

Exercici 2

A. Qüestions analítiques

1. B
2. C
3. A
4. D

B. Anàlisi estructural i estilística

1.

L'estructura hauria de correspondre al model:

A (8 compassos) - B (8 compassos) i repetició (amb ornamentacions) d'A - B] //

C (8 compassos) - D (8 compassos) i repetició (amb ornamentacions) de C - D.

Si identifiquen correctament l'estructura, tenen 1 punt. És necessari que s'indiqui que cadascuna de les parts té el mateix nombre de compassos o de la mateixa durada. No és necessari donar la xifra exacta dels compassos.

Ha de quedar clar que aquest moviment té una estructura binària, formada per la repetició de dues seccions. Tindran 0,5 punts si només identifiquen una estructura binària amb repeticions, i no s'especifiquen les parts internes.

La primera part està formada per dues frases, de vuit compassos cadascuna, amb un final conclusiu. El baix d'aquesta primera part (A) marcarà l'estructura harmònica de les variacions: és un *ostinato*.

La segona part també té una estructura simètrica. Està formada per dues parts de vuit compassos cadascuna. La primera secció (C) acaba en modalitat menor (en mi menor), mentre que la segona secció (D) acaba amb la mateixa tonalitat major de l'inici: sol major. No és necessari identificar la tonalitat, però si l'identifiquen, caldrà vigilar que la resposta sigui coherent.

Es pot parlar de l'estructura rítmica de la primera secció (A), que està formada per una repetició d'una estructura rítmica derivada dels dos primers compassos. Aquest aspecte no és necessari, serà només un plus.

2.

La resposta ha d'identificar que es tracta de l'ària de les *Variacions Goldberg* de J. S. Bach. S'ha de relacionar amb el barroc. Es pot indicar que l'obra es va escriure per a clavicèmbal. Si només es respon una de les dues parts de la pregunta (obra o període estètic), s'obté 0,5 punts.

Tot i que no és necessari, la poden identificar com l'*Aria*, catalogada amb el BWV 988 (Clavier-Übung, part IV).

Aquesta obra va ser editada el 1741, durant els anys en què Bach va treballar a Leipzig (1723-1750). Consisteix en una ària, el tema, seguida de 30 variacions. L'obra completa acaba amb la repetició de l'ària. Va ser escrita per a un clavicèmbal de dos teclats. Segons el testimoni del biògraf de J. S. Bach (J. N. Forkel), les va compondre a petició del comte Hermann Karl von Keyserling perquè les toqués el seu clavecinista (Johann Gottlieb Goldberg), perquè, en escoltar-les, el comte pogués mitigar el seu insomni.

Es pot considerar com un plus en la puntuació que aquesta és una de les variacions barroques més conegudes. La versió al piano enregistrada per Glenn Gould, i que ara farà uns setanta anys, s'ha convertit en una de les interpretacions mítiques de tots els temps.

També es pot indicar que Bach s'inspirà en la seva composició en una xacona i 62 variacions, escrita anys abans per G. F. Händel (HWV 442). Aquesta qüestió seria també un plus que s'ha de valorar a l'hora de posar la nota.